

Catre,

Directia Nationala Anticoruptie
In atentia doamnei Procuror Sef

Subsemnatul, Florea Daniel, CNP (...), domiciliat in (...), formulez si depun urmatoarea

PLANGERE

impotriva efectuării perchezitiei domiciliare a subsemnatului.

Conform procesului verbal incheiat in data de 27.01.2016, la domiciliul subsemnatului, adresa de mai sus, precum si la imobilul situat in Ploiesti, str. (...), precum si a autoturismelor detinute de familia mea (...), dupa ce ne-au legitimat conform procedurii si ne-au inmanat o copie a mandatului, am fost informati la dreptul de a contacta un avocat, iar eu, in speta Florea Daniel, am spus ca nu este cazul deoarece nu am nimic de ascuns.

Persoana de incredere nu a fost desemnata, din aceleasi considerente – ca nu am nimic de ascuns – sotia mea, Florea Ioana Malina, participand in mod direct la perchezitia efectuata la una din locuinte, iar eu la cealalta.

Desi nu mi s-a adus la cunostinta pentru ce sunt invinuit sau suspect, daca exista vreo plangere impotriva mea, daca exista vreun dosar in care sunt incriminat si am vreo calitate procesuala, mi s-a solicitat sa predau inscrisuri si bunuri ce intereseaza „cauza” (fac precizarea ca solicitarea ofiterilor de politie judiciara se referea exact la: inscrisuri cu caracter clasificat, bunuri, valori, medii de stocare a datelor, plangeri, sesizari formulate impotriva unor judecatori, procurori, ofiteri de politie, agende si insemnari ce pot interesa „cauza”, obiecte, substante sau orice alte materiale interzise la detinere, telefoanele mobile folosite), **desi mentionez inca o data, nu mi s-a adus la cunostinta cauza si scopul efectuării perchezitiei asa cum prevede legea.**

Mai mult, art. 158 (Codul de procedura penala) indica care sunt conditiile de forma si de fond pe care trebuie sa le indeplineasca mandatul de perchezitie. Asa cum veti constata si dumneavoastra acestea nu sunt indeplinite nici pentru mandatul nr. 21 si nici pentru mandatul nr. 22, ambele eliberate in dosarul nr. 500/105/2016.

Perchezitia domiciliara se poate dispune daca **există o suspiciune rezonabilă cu privire la săvârșirea unei infracțiuni de către o persoană ori la deținerea unor obiecte sau înscrisuri ce au legătură cu o infracțiune și se presupune că perchezitia poate conduce la descoperirea și strângerea probelor cu privire la această infracțiune, iar obținerea acestor probe este necesară și proporțională pentru buna desfășurare a procesului penal.** De asemenea, este posibilă dispunerea perchezitiei domiciliare în scopul conservării urmelor săvârșirii infracțiunii sau prinderii suspectului ori inculpatului. *În ceea ce privește caracterul necesar și proporțional al perchezitiei domiciliare fac câteva precizări:*

Articolul 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului stipulează că:

(1) Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale.

2) Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acesta este prevăzut de lege și constituie, într-o societate democratică, o măsură necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protecția sănătății, a moralei, a drepturilor și a libertăților altora.

Este evident faptul că percheziția constituie o ingerință a statului în dreptul la inviolabilitatea domiciliului. **Pentru a nu contraveni art. 8 din Convenție, această ingerință trebuie să îndeplinească trei condiții cumulative, și anume:**

- să fie prevăzută de lege,
- să vizeze un scop legitim și
- să fie necesară într-o societate democratică.

Jurisprudența instanței de la Strasbourg relevă faptul că primele două condiții nu comportă prea multe discuții întrucât, în general, instituția percheziției este reglementată în mod accesibil și previzibil, iar măsura urmărește în cazul concret un scop legitim, ultima condiție – să fie necesară într-o societate democratică – necesită câteva lămuriri în ceea ce privește, în special, existența proporționalității între ingerința și scopul urmărit.

Astfel, în raport de respectarea condiției necesității într-o societate democratică, motivele aduse în vederea justificării percheziției trebuie să fie „relevante” și „suficiente” și să respecte principiul proporționalității.

În primul rând, legislația și practica trebuie să ofere indivizilor garanții adecvate și eficiente împotriva abuzurilor, esențial fiind controlul judiciar anterior sau posterior al legalității măsurii.

În al doilea rând, ingerința trebuie să fie proporțională cu scopul urmărit prin prisma următoarelor chestiuni:

- ⌚ gravitatea faptei în raport de care se realizează ancheta penală;
- ⌚ circumstanțele eliberării mandatului de percheziție, în special existența la acel moment a altor probe cu privire la existența infracțiunii;
- ⌚ conținutul și scopul mandatului, modul de efectuare a percheziției, luându-se în calcul natura locației percheziționate precum și măsurile care s-au luat pentru a reduce impactul măsurii la un nivel rezonabil, ținând cont de posibilele repercusiuni asupra persoanelor afectate de percheziție.

De asemenea, Curtea consideră că modul de realizare a perchezițiilor este lipsit de proporționalitate în situația în care mandatele de percheziție sunt redactate în termeni foarte largi, neprecizându-se nimic despre FAPTA ANCHETATĂ, locurile care fac obiect al percheziției sau BUNURILE CE TREBUIE RIDICATE, LĂSÂND ASTFEL LA DISCREȚIA NELIMITATĂ A ANCHETATORILOR ASPECTE EXTREM DE IMPORTANTE. [CEDO, hot. Van Rossem c. Belgia, 9 decembrie 2004, în Rev. Curierul Judiciar, nr. 1/2005. În acest sens a se vedea și CEDO, hot. Ernst și alții c. Belgia, 15 iulie 2003; CEDO, hot. Roemen și Schmit c. Luxemburg, 25 februarie 2003; hot. Niemietz c. Germaniaprecit.; hot. Aleksanyan c. Rusiei, 22 decembrie 2008.]

Desi s-ar putea parea o rea vointa din partea mea, fac precizarea ca in procesul verbal de inmanare a mandatului de perchezitie nr. 21, dintr-un exces de zel, s-au efectuat urmatoarele erori:

- In loc de probabila ordonanta de delegare nr. 150/P/2014 din data de 25.01.2016 a DNA - ST Ploiesti, a fost redactata in procesul verbal eroarea „Ordonanta de delegare nr. 150/P/2015 din 25.01.2016 a DNA –ST Ploiesti”, iar daca ne referim, din punct de vedere juridic, la erorile materiale, cu consecintele cunoscute, aceasta eroare poate fi lovita, daca nu de nulitate absoluta, atunci, cel putin, de nulitate relativa;

- autoturismul aflat in proprietatea sotiei mele, Florea (...), are numarul de inmatriculare (...), iar in procesul verbal este trecut PH 20 YGL, ceea ce conduce, de asemenea, la nulitatea procesului verbal de perchezitie deoarece se constata ca ofiterii de politie judiciara au perchezitionat alt autovehicul, autoturism care, evident, apartine unei alte persoane neidentificate de politie judiciara.

Referitor la cele expuse in fapt, fac referire la art. 159 (13) Codul de procedura penala, considerand ca nu au fost respectate dispozitiile constand in: **„organul judiciar este obligat sa se limiteze la ridicarea numai a obiectelor si inscrisurilor care au legatura cu FAPTA pentru care se efectueaza URMARIREA PENALA. Obiectele sau inscrisurile a caror circulatie ori detinere este interzisa sau in privinta carora exista suspiciunea ca pot avea o legatura cu savarsirea unei infractiuni pentru care actiunea penala se pune in miscare din oficiu se ridica intotdeauna”**. Personal, nu MI S-A ADUS LA CUNOSTINTA CALITATEA PROCESUALA PE CARE O AM in dosarul 150/P/2014 si nici despre ce FAPTA e vorba, precum si obiectul sesizarii din oficiu, in cazul in care am savarsit o infractiune.

Ma intreb daca aceasta perchezitie si solicitarea tuturor obiectelor ridicate nu au legatura cu denuntul sau plangerile facute de subsemnatul la DNA in anul 2014. In plus, ma mai intreb daca exista for tutelar superior DNA-ului care poate controla inscrisurile depuse de mine in denunturile formulate. Motivez prin faptul ca mi-au fost ridicate toate documentele care fac obiectul mai multor dosare la DNA in care am avut calitatea de denuntator si parte vatamata.

Fata de cele mai sus, trebuie sa mentionez ca s-au ridicat obiectele personale ale copiilor mei minori – (...), in varsta de 11 ani si (...), in varsta de 8 ani – tablete, stick, telefon personal. Prin modul in care s-a procedat consider ca sunt incriminate in acest dosar, iar eu ca parinte doresc sa cunosc calitatea lor procesuala. In alte cazuri similare, sunt anchetati si minorii din familia unui suspect, invinuit, martor sau persoana fara calitate procesuala, desi, repet, nu mi s-a adus la cunostinta a avea vreo calitate procesuala?

De asemenea, similar s-a procedat la ridicarea obiectelor personale ale sotiei mele, Florea (...), ofiter activ (...) la UM (...), in speta doua telefoane mobile, pe care putea detine informatii la care nu aveau acces persoane ce nu lucreaza in domeniul securitatii nationale.

Va rog sa luati in considerare plangerea depusa si, pe cale de consecinta, in speranta ca ma veti intelege si ma veti ajuta, sa dispuneti anularea ambelor procese verbale de perchezitie ca fiind nule din cauza tuturor motivelor invocate mai sus, care incalca, expressis verbis, dispozitiile procedurale in materia perchezitiei si va rog sa fie luate masurile necesare conform Codului de procedura penala in vigoare.

Cu deosebit respect,
Maior (r) SRI

Florea Daniel